

ringspartierne støtter sig til, stort vil afhjælpe de problemer, der er i dag, og som mest er synliggjort i form af den kæmpe overarbejdsbukkel, som politiet skubber foran sig.

Enhedslisten og SF har i debatten sagt, at det var lidt underligt, at Kristeligt Folkeparti specielt var bekymret over politiets arbejdsvilkår; der kunne være mange andre områder, hvor man kunne være bekymret. Ja, det kan man jo, det er let nok at blive bekymret. På mange måder er der bestemt også noget at tænke over i forhold til det finanslovsforslag, som regeringen har lagt frem.

Men når vi i en del tid også før regeringsskiftet og før valget har været bekymret specielt for politiet, ja, så er det jo, fordi det ikke bare er et spørgsmål om at opretholde lov og orden; det er også et spørgsmål om, at vi tillægger politiet enorm stor betydning i forhold til vores børn og unge, i forhold til det forebyggende og tryghedsskabende arbejde, som er en del og en væsentlig del af politiets arbejde, det kriminalpræventive arbejde. Derfor er det særlig bekymrende, når politiet ikke lige præcis har tid til den slags opgaver.

Så må vi sige, at når vi ikke har stillet forespørgsler på en lang række andre områder – vi har dog stillet nogle, skal jeg sige, også i denne folketingssamling – er det jo, fordi vi ved, at der er en hel del andre partier her i Folketinget, der også er meget gode til at stille bekymrede forespørgsler, så vi skal såmænd nok også få lejlighed til at udtrykke vores bekymring på andre områder siden hen i folketingssamlingen.

Jeg er i øvrigt meget enig i det, som fru Line Barfod var inde på i debatten. Det var et godt aspekt, synes jeg i øvrigt, at sige, at det forebyggende arbejde, det tryghedsskabende arbejde er det selvfølgelig ikke kun politiet der forestår; det er også et spørgsmål om, hvor meget personale der er i vores tog, i vores busser osv. Det synes jeg absolut også er et væsentligt aspekt at inddrage i debatten.

Justitsministeren konkluderede for lidt siden, at politiforliget står fast. Det er et godt forlig, det er fremtidssikret, det sikrer et moderne politi, osv. Og selvfølgelig er der gode perspektiver, det sagde jeg også i indledningen til debatten om politiforliget, og mange intentioner er rigtige, også set med Kristeligt Folkepartis øjne. Men jeg må stadig væk have lov at undre mig over regeringens besvarelse af denne forespørgsel og

den enorme glæde over det fantastiske politiforlig, når man tænker på, hvad regeringspartierne sagde før folketingsvalget.

Og jeg må beklage, at sloganet »Tid til forandring«, som Venstre brugte så flittigt i valgkampen, ikke gælder over en dørtærskel, når det gælder politiet. Her er alt – også politiforliget – ved det gamle. Det beklager jeg dybt, men det er kendsgerningen efter denne debat, og jeg kan sige, at det er jo ganske paradoksalt, at debatten her, som vi har rejst i forhåbning om, at den nye regering ville gribe tingene anderledes an end den gamle, i virkeligheden har cementeret politiforliget, har bragt forligspartierne nærmere hinanden, end de nogen sinde har været. Det er egentlig denne debats paradoks.

Jeg synes også, det er et paradoks, at justitsministeren i dag her gør de 699 årsværk, som politiet havde som afspadseringsbukkel ultimo 2000, til sådan noget, man klarer hen over forligsperioden, og det har man Rigspolitechefens ord for. Jeg synes, det er et voldsomt problem for politiet og for dets arbejdsvilkår.

Kl. 11.35

Jeg vil godt her ved afslutningen sige tak til Dansk Folkeparti, specielt fordi de også har accepteret Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse og gået med på den. Hr. Per Dalgaard synes jeg også havde rigtige betragtninger i relation til, at politiet også skulle lattes i forhold til de administrative opgaver, som de har i dag. Der kunne man også nå videre, tror jeg, end det, som er med i udmøntningsplanen for politiforliget.

Så en særlig tak her ved afslutningen til Dansk Folkeparti for støtten til det forslag, som vi har fremsat fra Kristeligt Folkeparti side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 14 af Jann Sjørnsen (KRF) og Per Dalgaard (DF) (se foran) forkastedes, idet 17 (DF og KRF) stemte for, 100 (V, S, KF, SF, RV og EL) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.